8e JAARGe. № 39.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbez. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 15 FEBRUARIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

De Resident van Soerabaya brengt bij deze ter kennisse van het algemeen, dat de postpakketten, bestemd voor de verzending naar Europa met de overlandmail, gedurende het 1e kwartaal 1860, zullen worden gesloten op de ondervolgende dagen des middags ten 4 ure, als:
In de maand Februarij op den 18.
„ „ „ Maart „ „ 3 en 18.
SOERABAYA, *De Resident voornoemd,*
den 24sten December 1859. (1691) VAN DER WIJCK.

POST-KANTOOR.

Op den 16den dezer, des namiddags te twee ure, zullen voor *Makassar, Badjoa* en *Mollukkes* brieven pakketten worden gesloten.
SOERABAYA, *De Post-Kommies,*
15 *Februarij* 1860. (237) **C. WELTER.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Donderdag den 16den Februarij 1860.
Bij den heer *D. D. van Boeckholts,* in de Chinesche kamp van diverse goederen.
Op Vrijdag den 17den Februarij 1860.
Bij den heer *J. Baijer,* te Oendaän van ijzer- en houtwerken. (197)
Op Maandag den 20sten Februarij 1860.
In de stad voor het kantoor van den Deurwaarder *C. F. Damwijk,* van diverse goederen.
Op Dingsdag den 21sten Februarij 1860.
In de kampoong Gilie bij den chin. *Oei Tha,* van diverse goederen, en uitbesteeding ten kantore van den Resident alhier,— en des avonds te 7½ ure boeken-vendutie in het locaal van de firma *Le Roy & Co.*
Op Woensdag den 22sten Februarij 1860.
Te Simpang van een aldaar gelegen Tuinland met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en bijgebouwen toebehoord hebbende aan wijlen mev. de weduwe *Beuse.*
Op Donderdag den 23sten Februarij 1860.
Voor de toko van den heer *Deeleman,* in de stad van diverse kommissie-goederen. (236)

STERFGEVALLEN.

Heden overleed, na een smartelijk lijden van 29 dagen, mijn dierbaren echtgenoot CAREL, MAXIMILIAAN, VON FRANQUEMONT, in den jeugdigen ouderdom van 26 jaren, mij nalatende drie zeer jeugdige kinderen die dit verlies niet kunnen beseffen.
SOERABAYA, C. W. VON FRANQUEMONT.
8 *Februarij* 1860. (235) geboren *Huijsers.*

VENDUTIE.

Op Donderdag den 16 *Februarij a. s.*
BIJ
D. D. VAN BOECKHOLTZ.
van:
Eene groote partij AARDEWERK, WIT GOED, TAFELKLEEDEN, gedroogde PROVISIEN, BRANDIJ, GENEVER, WAGEN- en BENDIE—KAARSEN, TOKOLEGKASTEN, eene partij MENKOEDOE OF VERWHOUT, Chinesche OLIEPOTTEN, groote en kleine Chinesche GOUDVISCHPOTTEN, 42 groote krandjangs BRUINE SUIKER, enz. (202)

Op de VENDUTIE

van den 16den Februarij a. s.
BIJ
D. D. VAN BOECKHOLTZ.
Zal nog worden verkocht: ENGELSCHE ZADELS, CHINEESCHE MARTAVANEN, SAMARANGSCHE KAINS, MEUBELEN een span ZWARTE WAGEN PAARDEN 2 OVERWALSCHE RIJPAARDEN ruim 4 voeten hoog enz. (226)

Op de VENDUTIE

van den 16den Februarij a. s.
BIJ
D. D. VAN BOECKHOLTZ.
Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht.
Circa 50 picols oud AFGESLOOPT GEEL BLADKOPER en koperen SPIJKERS, afkomstig van het Ned. schip *Almelo* kapt. R. P. TJEBBES. (203)

Op de VENDUTIE.

van den Heer
D. D. VAN BOECKHOLTZ.
den 16den dezer
Zal alsnog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden, eene partij **OUD MARINE METAAL** afkomstig van het Zweedsch schip *Carolina.* (223)

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag
zal door de ondergeteekenden verkocht worden het beschadigde gedeelte der lading van het Ned. Barkschip *Agatha en Maria* liggende in 's Lands Entrepôts als volgt.
Opgeslagen in *Goedang B.*
W 51 leggers ARAK waarvan 4 ledig.
VH 38 „ Id.
Opgeslagen in *Goedang C.*
W 17 leggers ARAK.
VH 36 „ Id.
Opgeslagen op *Kampong Baroe.*
A 296 balen CARGA RIJST.
Eene partij pl. m. 498 stuks duigen van gebroken leggers.
De goederen worden in Entrepôt verkocht en zijn dagelijks te zien.
SOERABAYA, *De Agenten,*
3 *Februarij* 1860. (175) P. KERVEL & CO.

De beschadigde lading van het Ned. schip *Agatha en Maria* zal op de VENDUTIE van *Donderdag den 16den* dezer, bij den Heer **D. D. VAN BOECKHOLTZ,** worden verkocht; zijnde de goederen dagelijks in 's lands Entrepôt te bezigtigen.
SOERABAYA, **P. KERVEL & CO.**
9 *Februarij* 1860. (205)

LILLANG

Djoemahat tanggal toedjoeblas
die Oendaän.
Darie roepa roepa BESIE TOEWA, PINTOE dan DJENDELLA sama PAPAN njang soeda tepakee, OESOEK sama RENG, toetoepnja PRAAUW, KARETTA dan PLANKIN TOEWA, satoe passang KOEDA KARETTA, dan barang njang ada sedia.
(231) **BAIJER.**

DE TANDEN VAN JACQUES D'ARMAGNAC.

HISTORISCHE NOVELLE UIT DE XVe EEUW.

(*Vervolg.*)

— Dat wil ik zeer gaarne gelooven, — hernam de man.— Ik moet echter een tand van u hebben, want.... het is de wil des konings.

— Van den koning? — riep Jacques verbleekende.— Van den koning zegt gij?

— Van den koning zelf, — antwoordde Lazare, deze woorden meer klem willende aanbrengen door met zijn hoofd te knikken.— Kom, zet u neer, het had al lang afgeloopen kunnen zijn.

Zonder verder een woord te spreken, plaatste Jacques zich op het stoeltje dat Lazare hem had aangewezen. Onmiddellijk nam deze hem bij het hoofd hetwelk hij als in een' bankschroef tusschen zijne knieën vastkneep. Na Jacques den mond te hebben doen openen nam de operatie een aanvang. Wanneer Coittier immer waarheid had gesproken, dan deed hij dit toen hij den tandmeester van den hoek der straat du Feurre aanduidde als een knoeijer. Het zweet stond in dikke droppelen op het aangezigt van den jeugdigen patient, die van smart gilde en bij tusschenpoozen uitriep:

— Maak er toch een einde aan! haast u wat!

De jongste der broeders volgde, met het gezigt tegen de staven van zijne kooi gedrukt, met eene doodelijke ongerustheid de verschrikkelijke operatie; zijn geschreeuw mengde zich met de smartkreten van zijnen broeder.

— Eindelijk heb ik hem! — riep eensklaps Lazare, een kleine tand in de hoogte houdende en die met verrukking beschouwende. — Nu, mijn kind! den mond omgespoeld met een weinig azijn en water, waarna gij er niet veel last meer van zult hebben. Nadat ik ook uwen broeder de operatie heb doen ondergaan.....

— Mijn broeder? — riep Jacques van angst bevende.

— Zonder twijfel, — antwoordde de man.

— En hem wilt gij dus ook....

— Een tand uittrekken, — antwoordde Lazare; — het is de wil des konings.

Onderwijl had de gevangenbewaarder de kooi van Frans geopend.

Onbewegelijk als een standbeeld, met betraande oogen en zijn eigen smart vergetende, beschouwde Jacques met een onbeschrijfelijken angst zijn arme broeder, die over het geheele ligchaam bevende en meer dood dan levend zijn ijzeren gevangenis verliet, en zich meer op den stoel liet vallen dan dat hij er op ging zitten. Jonger en van een minder sterk gestel dan zijn broeder, onderging Frans niet zoo moedig de ijsselijke marteling, en het scheelde niet veel of hij ware onder de Lazare's handen in zwijm gevallen.

Na beëindiging der dubbele operatie, stak de tandmeester zijne werktuigen op, wikkelde de twee tanden zorgvuldig in een stuk papier, en verwijderde zich met den gevangenbewaarder, nadat deze, zonder een woord te spreken doch met een beklemd hart, de beide gevangenen weder in hunne kooijen had opgesloten.

Den volgenden dag kwam de tandmeester op hetzelfde uur terug; de beide kinderen begonnen van angst te beven toen zij vernamen dat dit bezoek niet gold om naar den staat hunner gezondheid te vernemen, maar eene herhaling der pijnlijke bewerking van den vorigen dag ten doel had.

Hoe zij ook om genade smeekten, op hunne tranen, op hunne beden antwoordde de man alleen: — het is de wil des konings.—

Na beëindiging der operatie zeide Lazare, met eene soort van zelfvoldoening, tot zijne twee ongelukkige slagtoffers:

— Vindt gij niet dat het van daag veel spoediger ging dan gister? Waarlijk, de handigheid van een vak verkrijgt men alleen door oefening. Ik beloof u dan ook dat het elken dag spoediger zal gaan.

— Elken dag? — vroeg Jacques verbleekende. — Hoe lang zult gij ons dan wel op deze wijze martelen?

— Zoolang als u nog een tand in den mond overblijft, — antwoordde Lazare. — want, vergeet dat niet, het is de wil des konings.—

De beide broeders dachten in onmagt te vallen op het vernemen van dit afgrijsselijk vonnis. Van af dezen oogenblik verkeerden zij in denzelfden toestand als een veroordeelde welke vooruit den dag en het uur weet op hetwelk hij zal ophouden te leven, en met eene verschrikkelijke snel-

VENDUTIE.

Op Woensdag den 22 dezer 's morgens te negen ure, zal, op de plaats alwaar het perceel gelegen is, publiek worden verkocht: Een tuinland met het daarop staande STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS en BIJGEBOUWEN, gelegen nabij het Militair Hospitaal te *Simpang*, toebehoord hebbende aan nu wijlen Mevrouw de weduwe Buss.

Verdere informatien daaromtrent kunnen worden verkregen ten vendu-kantore, bij

(204) **F. W. RIES.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP PADANG.

KAPITEIN GUYOT.

vertrekt naar de Molukkes via Macassar Timor Koepang en Timor Delhi, op Zondag den 19den dezer. Adres bij

(234) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Nederlandsch schip

JOHANNES ANTHONIUS,

KAPITEIN F. METZ,

om met het einde van Februarij of het begin van Maart te vertrekken.

Informatien bij

De Agenten,

(233) **J. F. VAN LEEUWEN & CO.**

SOCIETEIT CONCORDIA.

Volgens den uitslag der stemming van de leden zal het locaal den 19den dezer worden afgestaan en als *Societeit* niet toegankelijk zijn.

SOERABAYA, Namens de Directie.

13 *Februarij* 1860. *De Secretaris,*

(228) **STOELMAN.**

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

OP NIEUW ONTVANGEN

PER

VALPARAISO

ROODE WIJN,

van het zoo gunstig bekende merk

PAUILLAC MÉDOC.

(215) **D. MAURITZ MARTENS.**

SINGAPOERSCHE PLANKEN.

BANJERMASSING-MATTEN voor TABAKSBALEN.

bij

(75) **P. KERVEL & CO.**

Boekhandel LE ROY & CO., te Soerabaya.

THANS COMPLEET ONTVANGEN EN TE BEKOMEN:

HET BATAVIAASCH ALBUM,

VERZAMELING VAN EEN TIENTAL DER MEEST BELANGRIJKE GEZIGTEN VAN DE HOOFDSTAD VAN NEDERLANDSCH-INDIE,

geteekend door den Heer

C. T. DEELEMAN,

Civiel Ingenieur.

OPGEDRAGEN AAN ZIJNE EXCELLENTIE DEN MINISTER VAN STAAT

J. J. ROCHUSSEN,

Minister van Kolonien, Grootkruis, enz. enz.

PRIJS VAN HET ALBUM:

In fraai gelithografeerde Enveloppen........................ *f* 12.—

Hetzelfde **franco** toegezonden aan een opgegeven adres in Nederland met sierlijke etiquette........................ 15.—

Geen Exemplaren van het Album zijn in Europa in den Handel.

Hetzelfde is verkrijgbaar in fraai vergulde Lijsten met glas en toebehooren tegen billijke prijs. (229)

PER VALPARAISO

ONTVANGEN

EEN FACTUURTJE FRANSCHE PROVISIEN

ALS

SARDINES @ L'HUILE.
PETITS POIS EXTRA FIN.
IDEM MOIJEN.
CHAMPIGNONS.
TRUFFES DU PERIGORD *in flacons.*
PATÉS TRUFFÉS *in diverse soorten.*
JULIENNE,
BOUILLONS,
FRAMBOZEN,
BESSEN, **op water.**
MIRABELLES,
REINE CLAUDES,
ABRIKOZEN, PERZIKEN,

(218) **D. MAURITZ MARTENS.**

ONTVANGEN

MODERATEUR LAMPEN,
WAARLOOZE BALLONS en
Id. GLAZEN.

bij

(230) HAMMELBURG.

PER VALPARAISO ONTVANGEN

VERSCHE

HAAGSCHE BESCHUITJES

VAN NICOLAS.

bij

(217) D. M. MARTENS.

PER MAIL ONTVANGEN.

EROTISCHE PORTEFEUILLE van den vermaarden dichter MR. P. BODDAERT........ *f* 6.—
ALMANAK ASMODEE 1860........ „ 4.—
L'EMPEREUR NAPOLEON III. et l'Europe EMILE DE GIRARDIN........ „ 2.—

(201) **LE ROY & CO.**

GANDARIA IN STOPFLESSCHEN,

bij

(216) D. MAURITZ MARTENS.

WISSELS OP NEDERLAND.

BIJ

(232) **MAC LENNAN & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND.

Bij

(121) **B. KOPERSMIT & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND.

bij

(176) **FRASER EATON & CO.**

WISSELS op NEDERLAND,

(221) B. J. VAN ECK & CO.

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

Hoe velen der Millioenen, die sedert den val van Adam, toen door ongehoorzaamheid allerlei ziekten het erfdeel zijner afstammelingen werd, mogten daarvoor gespaard gebleven zijn indien ze deze wondervolle PILLEN ingenomen hadden. Derzelver waardij als eenen genezenden Agent is bevestigd door de eigenaars der plantaadjes in Java, welke niet alleen ten voordeele hunner eigene familien, maar ook voor den welstand hunner slaven, onlangs groote hoeveelheden ingevoerd hebben. Geen medicijn is zoo zeer geschikt voor het ligchaamsgestel des negers als deze zachte, zuiverende PILLEN, welke gebruikt kunnen worden zonder verlies van tijd of arbeid. Wanneer HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN in de handen zijn van den eigenaar dan heeft de plantaadje eenen veiligen en spoedigen Doctor.

De ondergeteekenden hebben regtstreeks van Professor Holloway ontvangen een nieuw factuur zijner medicijnen, die doorloopend ten hunnent verkrijgbaar zijn in doozen en in potten van *f* 1.—, van *f* 3.—, en van *f* 5.— elk, naar gelang van derzelver grootte.

(194) LE ROY & CO.

heid de tijd ziet voorbijgaan welke het hem nog vergund is om onder de levenden te verblijven. Hoe lang en onoverkomelijk hun de tijd ook toescheen, wanneer zij in hunne kooijen waren opgesloten, bij de nadering van den gruwelijken Lazare hadden zij de minuten wel willen rekken. Bij het aanbreken van den morgenstond begonnen zij reeds te beven en wanneer zij de grendels van voor de deur hoorden wegschuiven, hetwelk de komst van hunnen beul aankondigde, liep hen eene ijskoude rilling over het lijf.

— Die het kan verklaren doe het, doch het is eene zaak die ik niet begrijp, — zeide eens op een dag de vrouw van Lazare tot hare buren; — mijn man is als verwoed op het uittrekken van tanden. Indien ik hem liet begaan trok hij de mijne ook uit. Van af den oogenblik dat hij opstaat tot 's avonds dat hij slapen gaat, heeft hij den tandetrekker in de hand. Alle voorbijgangers roept hij aan en voor niets verrigt hij de kunstbewerking. Kan hij geen burger of boer onder handen krijgen, dan pakt hij honden en katten. Waarlijk het is ongeloofelijk!

— Hé, maat! — zeide eens meester Escabeau tot zijn vriend Lazare hem op straat ontmoetende, — is het waar dat gij elken morgen den beiden zonen van den Hertog van Nemours, die in de Bastille zijn opgesloten, een tand moet uittrekken?

— Zeker, — antwoordde Lazare, — en wel volgens den wil des konings.

— En hebt gij den moed om 'n voor een zoodanig werk te leenen? — hernam de banketbakker wiens gelaat van toorn blaakte, zonder zelfs moeite te doen om dit te verbergen.

— Wat te doen? — antwoordde Lazare. — Doe ik het niet dan een ander, als wanneer de arme kinderen nog veel meer zouden lijden; ik neem God tot getuige dat ik hen liever tien tanden in den mond zou willen plaatsen dan er een enkele uittetrekken, zoo het niet de volstrekte wil van den koning was.

Escabeau vervolgde hoofdschuddend zijnen weg, in zich zelven grommende:

— Laat de koning maar eens bij gelegenheid bij mij in den winkel komen, dan zal ik den moed hebben hem een woordje ten gunste der arme prinsen te zeggen. Waarom op hen de schuld van hunnen vader te laden, die bovendien, zoo ik geloof, daarvoor genoeg boete heeft gedaan.

Hugo had intusschen getrouw in den omtrek van de Louvre rondgedwaald in de hoop van zijn oom te ontmoeten, wanneer deze naar den koning ging of uit het paleis kwam. Na eenige dagen vruchteloos te hebben geloopen, zag hij hem eens op een morgen aankomen.

— Oom, — zeide hij hem op haastigen toon, — geef mij, bid ik u, spoedig den brief van den koning terug welke gij in bewaring hebt. Ik wil zijne majesteit smeeken om de beide prinsen niet langer in die ijzeren kooijen optesluiten en hen toetestaan van met hunne zuster weder naar mijne moeder te mogen terugkeeren. Mijn God! zoo ik vroeger geweten had hoe men hen martelt dan had ik lang reeds u den koninklijken brief teruggevraagd.

— Uwe bedoeling is uitmuntend, — antwoordde Coittier; — zij strekt ten bewijze van uw goed hart, doch de uitvoering, dat is eene andere zaak. Geloof mij, mijn kind! wanneer geheel Frankrijk zich aan de voeten des konings wierp, het zou niet baten om den koning van gevoelen te doen veranderen ten opzigte der kinderen van den Hertog van Nemours. Wij kunnen den hemel niet genoeg danken dat de koning den kleinen Riche in rust laat, naar alle waarschijnlijkheid weet hij niet eens dat dit kind bestaat. Geloof wat ik u zeg, bespaar u eene nuttelooze moeite.

— Kunt gij dan niets voor deze ongelukkige kinderen doen? — vraagde Hugo, op zijnen oom een medelijdenden blik slaande.

— Niets, mijn jongen! volstrekt niets! — antwoordde de docter. — Wie kan er aan denken om den toorn van eenen verwoeden leeuw te buigen? Keer dus naar uwe woning terug en laat de kinderen aan de Goddelijke ontferming over.

Door deze woorden geheel ter neder geslagen ging Hugo bedroefd op weg naar de straat Saint-Michel; de doctor trad het paleis binnen en begaf zich naar den koning om hem zijn gewoon bezoek te brengen.

(Wordt vervolgd.)

WISSELS OP

AMSTERDAM en LONDEN.

Bij

(208) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

DE OPPOSITIE, DE JAVANEN EN DE

OOSTERSCHE VREEMDELINGEN.

(*Vervolg.*)

Wij spraken van dwaling als een gevolg van verkeerde beschouwingen, maar er is ook dwaling ten gevolge van verkeerde narigten, en in sommige gevallen zijn zulke dwalingen niet minder berispelijk dan de eerstgenoemde. Een van hen die zich met hevigheid aan de zijde der oppositie schaarden, is het *Bataviaasch Handelsblad*, dat meer dan eenig ander zich heeft beijverd om angst en vrees te verspreiden, de Nederlandsch Indische bezittingen als aan den rand van eenen gapenden afgrond schilderde, en geene veiligheid wilde zien in den toestand waarin wij, Europesche ingezetenen van Java en buitenbezittingen, verkeerden. Wij zaten, volgens dat blad op eenen brandenden vulkaan die elk oogenblik dreigde los te barsten. — Niets kon dat blad dus meer welkom zijn dan het invoeren van nieuwe veiligheidsmaatregelen, het toevoeren van meer krijgsvolk, en het versterken van onze, door hem als zoo hagchelijk afgemaalde, positie. — Hij heeft dus reden gehad zich te verheugen in de, in Europa genomene, maatregel van een verhoogd handgeld uitteloven aan hen die zich voor de krijgsdienst in Nederlandsch Indie zouden aanbieden, en evenzeer moest hij reden vinden om zich te verheugen in het besluit, waarbij bepaald wordt om de vestingwerken van Soerabaija zoo spoedig doenlijk te voltooijen. Dit alles echter neemt niet weg dat hij zich niet de moeite heeft gegeven van zich behoorlijk te doen inlichten, waar het dat, voor hem zoo heuchelijk, besluit gold.

In zijn, gister hier aangekomen, elfde nummer zegt het *Bataviaasch Handelsblad*,

> Wij vernemen met leedwezen dat, volgens een door de Regering genomen besluit, de vestingwerken te Soerabaija in gedwongen arbeid zullen worden voltooid. Het is waar, dat de toevloed van koelies schraal was. Maar het is ook eene ongerijmdheid, zoo men vrijheid van arbeid wil, een maximum-dagloon van dertig duiten vast te stellen, en den invoer van werklieden, zooals b. v. Chinezen, te weren. In Australie, in alle keerkringslanden lokt men tegenwoordig dat nijvere volk; alleen in Nederlandsch-Indië lijdt men nog aan *Sinophobie*.
>
> Het is te betreuren, dat de milde, vrijzinnige bepalingen van het regerings-reglement moeten worden in werking gebragt door mannen, die de vrijheid niet begrijpen, of niet liefhebben. Zij leggen ze ten uitvoer uit besef van pligt en eed, maar geestdrift, liefde voor de vrijheid en hare gezellinnen, zooals openbaarheid, parlementair leven, konstitutionalisme, is hun vreemd. De vrijheid is niet hunne [illegible], maar hunne vijandin. De reaktionaire zin van den minister van koloniën, sinds hij de portefeuille in handen heeft, is bekend. De Indische regering *moet* hem wel in die rigting volgen. Van de vier leden in den Raad van Indie zijn er drie voor het oude stelsel, en de overtuiging van het overblijvende lid, staat wankel. Wij zouden nog verder kunnen afdalen, doch het is ons niet te doen om de personen, maar om de zaak. Een ieder zal begrijpen, dat onder zulke omstandigheden de vrijheid van arbeid en handel niet tieren wil, en dat het hare schuld niet is, zoo zij hier geen wortel schiet.

Wij stellen dit berigt onder de dwalingen ten gevolge van onjuiste narigten, want als het *Bataviaasch Handelsblad* goed ware ingelicht geweest, en dan toch bovenstaand artikel had geschreven, dan zoude die handeling het kenmerk dragen van een karakter dat wij niemand willen toeschrijven. — Onjuiste narigten echter houden op eene ontschuldiging te zijn voor den verspreider van onwaarheden, wanneer zich de dwalingen die daarvan het gevolg zijn zoo dikwijls herhalen, en niet slechts leiden tot een voorbarig oordeel, maar tot een voorbarig veroordeelen en scherp gispen van anderer veronderstelde handelingen. — Wanneer de oppositie noodig is om *hervormingen ten goede* te doen tot stand komen, iets dat wij geenszins willen ontkennen, dan rust ook op haar de dure pligt van wel toe te zien dat zij haren invloed niet verlieze door berispelijke handelingen.

Toen wij gister het bedoelde berigt in het *Bataviaasch Handelsblad* lazen, was het ons reeds sedert eenige dagen bekend dat de Regering het besluit had genomen om de vestingwerken van Soerabaya te doen voltooijen en zoo wij daarvan geene melding hebben gemaakt, is het eensdeels, omdat wij niet de overtuiging hebben van de groote noodzakelijkheid van die voorgenomene spoedige voltooijing, en anderdeels omdat wij in het besluit, voor zooveel het ons bekend is, niets afkeurenswaardigs vonden.

Dat de regering zou hebben besloten dat *de vestingwerken te Soerabaya in gedwongen arbeid zullen worden voltooid*, is eene onwaarheid.

De regering heeft besloten dat de vestingwerken zullen worden voltooid, en ten einde zulks, indien de mogelijkheid wil de regering dat tot het verkrijgen van vrije arbeiders, op zeer uitgebreidden schaal démarches zullen worden gedaan, die daartoe nog nimmer zijn aangewend geworden, en wij durven er bijvoegen dat die démarches van dien aard zullen zijn dat zij veel hoop geven op eenen goeden uitslag. Slechts dan wanneer, hetgeen niet te verwachten is, alle uiterste pogingen om vrije arbeiders te verkrijgen mogten blijken vruchteloos te zijn, slechts dán wil de regering, op den voorgrond stellende dat de voltooijing der vestingwerken eene dringende noodzakelijkheid is, iets waarin het *Bataviaasch Handelsblad* zeker toestemt, er toe overgaan om door gedwongen arbeid dat doel te bereiken, maar ook dán nog op eene wijze die geenszins toont dat zij, door wien *de milde vrijzinnige bepalingen van het regerings-reglement moeten worden in werking gebragt*, zouden zijn *mannen die de vrijheid niet begrijpen of niet liefhebben*.

Ook *wij* vernamen dat het maximum dagloon voor dezen arbeid is bepaald op dertig duiten, maar wij vernamen tevens dat den arbeiders bovendien zal worden verleend vrije huisvesting, en dat aan diegenen onder hen, die van uit eene der onder Soerabaya sorterende assistent-residentien, of van uit eene andere residentie moeten komen, vrije overtogt dan wel reisgeld buiten hun dagloon zal worden verstrekt.

En is het dan zulk eene *ongerijmdheid* om, *zoo men vrijheid van arbeid wil, een maximum dagloon van dertig duiten vast te stellen?* Hier in de stad Soerabaya, waar de vele nijverheids-inrigtingen en druk vertier, groote concurrentie doen ontstaan in het verkrijgen van dagglooners, hebben Waterstaat en Genie desniettegenstaande een aantal van 1500 à 2000 (gemiddeld ongeveer 1700) gewone arbeiders daags kunnen krijgen, die zich geheel vrijwillig voor het dagloon van dertig duiten aan den arbeid begaven. — En wanneer dit het geval is in de stad Soerabaya, waar elk Javaan die slechts de eerste beginselen van eenig ambacht ken veel meer kan verdienen, is het dan eene *ongerijmdheid* om te verwachten dat b. v. in het regentschap Sidaijo, waar geene enkele fabriek of particuliere onderneming is, of te Goenong Kendeng, onder de met geen ambacht hoegenaamd bekende Javanen, een groot aantal arbeiders gaarne voor een dagloon van dertig duiten zullen ten arbeid gaan. — Immers worden van hen geene de minste bekwaamheden gevorderd, en die slechts aarde kan aandragen is reeds een geschikt werkman voor den arbeid waarvan hier sprake is. — Wij ontveinzen het ons niet dat 2000 koelies een zeer luttel aantal is, in vergelijking van dat wat noodig zal zijn wanneer men indedaad de vestingwerken *spoedig* wil voltooijen, maar het veld waarop men de benoodigde koelies zal trachten te verkrijgen, is ook oneindig ruimer dan alleen de stad en voorsteden van Soerabaya, en, zonder te willen vervallen in het voorbarig oordeel dat de bevolene maatregelen het doel om vrije arbeiders te verkrijgen ten volle zullen doen bereiken, komt het ons voor dat dezelve zoo doelmatig zijn, dat men met grond eenen zeer goeden uitslag mag verwachten.

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 15den Februarij 1859.

Als eene bijdrage betreffende de duurte der goed gelegene pakhuisruimte te Soerabaya, moge dienen dat de Arabier Said Alie, dezer dagen aan den Chinees Han Tian Hin, voor de kapitale som van *f* 124,000 heeft verkocht, drie aan de rivier gelegene pakhuizen, waarvan een nog niet is voltooid.

ITALIE.

— Men schrijft uit Florence, dat de provisionele regering van Toskane, welke bewijzen van sympathie zij ook van Engeland ontvangen, geene grooter leening te London heeft kunnen sluiten dan voor een bedrag van 5 millioen lire, hetgeen niet voldoende is voor de behoefte.

— Garibaldi heeft den rang van luitenant-generaal, hem door Koning Victor Emmanuel aangeboden, van de hand gewezen. Uit eene goede bron verneemt men, dat het op aandrang van dien Vorst zelf is, dat Garibaldi er in heeft toegestemd, om zich tot na de beslissing van het congres van het staatstooneel te verwijderen. Wanneer die beslissing ongunstig voor Italie mogt uitvallen, zal het zijn tijd zijn, om zich op nieuw te vertoonen.

— Uit Napels wordt geschreven, dat de oproerige bewegingen in Basilicate, die hare oorzaak hadden in de ligting van recruten en van vrij ernstigen aard dreigden te worden, door kracht van wapenen geheel zijn onderdrukt.

— De jonge Koning van Napels treedt even als in andere ook in kunstzaken geheel in de voetstappen zijns vaders, die uit bezorgdheid voor den zedelijken toestand zijner onderdanen, het naakt der beelden van zijne schilderijen en beeldhouwwerken deed bedekken, antieken in het costuum der Venus van Medicis uit het openbaar museum deed verwijderen en de balletdanseressen noodzaakte om groene broeken te dragen. Bij een bezoek, hetwelk de Koning onlangs aan het Museo Borbonico bragt, beval hij eene schilderij *„Het binnenste eener gaanderij in het paleis Pitti te Florence* te verwijderen, omdat daarop te vele naakte beeldhouwwerken zijn voorgesteld; wijders de bekende schilderij *Rafael's Atelier* omdat daarop de Fornarina als model voorkomt, en eindelijk eene derde schilderij, omdat daardoor bij den beschouwer ongewenschte staatkundige denkbeelden zouden kunnen ontstaan.

— Volgens berigten uit Napels heeft de Heer Brenier, Fransch gezant aldaar, den Koning den raad gegeven om hervormingen in zijn rijk af te kondigen nog voor dat het congres bijeenkomt, ten einde daardoor beraadslagingen te voorkomen als op het congres van 1856, waarop zoals men weet, de afbreking der diplomatieke betrekkingen tusschen de Westersche mogendheden en zijne regering gevolgd is. De regering heeft echter nog niets gedaan, waaruit men kan afleiden, dat de raad van den gezant ingang gevonden heeft.

ENGELAND.

— Volgens het blad *John Bull* zijn de onlangs in het kabinet gerezen geschillen nog geenszins geheel bijgelegd. Zoo hevig waren zij op zeker tijdstip, dat de Hertog van New-Castle en de Heeren Gladstone, Sidney Herbert en Cardwell hun ontslag reeds aangeboden zouden hebben. De oorzaak der nu aanvankelijk gestilde oneenigheid moet voornamelijk in de aan te bieden wetten op de hervorming te zoeken zijn.

— Een ander gerucht wegens ministeriele verdeeldheid is in de staatkundige en financiele kringen verspreid. Lord John Russell zou zijn voornemen tot aftreding te kennen gegeven hebben, bijaldien Lord Palmerston zich tegen de kanalisatie der landengte van Suez bleef verzetten. Wat aan dit gerucht voet schijnt te geven is, dat de *Morning Post*, die voor het orgaan van Lord Palmerston, en de *Daily News*, die voor dat van Lord J. Russell gehouden wordt, zeer uitloopende gevoelens ten opzigte dier aangelegenheid prediken.

— Ten einde de nieuwe reserve-bemanning voor de vloot behoorlijk te kunnen oefenen, laat de admiraliteit verscheiden oude fregatten en kleine oorlogs-vaartuigen, volledig uitgerust, voor Londen, Bristol, Hull, Newcastle en in andere groote havens des lands stationneren.

— De Heer Biggs, eigenaar van het stuivers-weekblad *Family Herald*, is overleden, een vermogen van 70,000 £ nalatende. Hij heeft aan enkelen zijner mede-arbeiders kleine legaten gemaakt.

— Te Dublin zal binnen kort eene groote vergadering ten gunste van den Paus gehouden worden, op welke het plan zal worden besproken, om eene memorie of wel eene deputatie van de Iersche Katholieken naar het Parijssche congres te zenden, ten einde aan te dringen op de handhaving van het wereldlijk gezag van den Paus.

ZWEDEN.

Een proces van zeer bijzonderen aard is voor de regtbank te Parijs behandeld. De levensverzekeringen geven in Zweden aanleiding tot allerlei speculatiën; men verzekert niet alleen het leven van leden zijner familie, maar ook van iederen vreemdeling, die zijne toestemming daartoe wil geven. In de stad Carlskrona, besloot zekere kruidenier, Frans Svensson, om zoodanige speculatie te doen; hij kende zekeren Johann Aeter Hoffstedt, oud-soldaat bij de marine, oud 51 jaar; deze man offerde alles aan den drank op en leefde daardoor bijna altijd in ellende. Svensson beloofde slechts aan Hoffstedt, dat hij dezen zoo veel geld zou geven om te drinken, als hij slechts wilde hebben, mits hij toestemde, dat er eene levensverzekering op hem werd genomen. Deze overeenkomst werd aangegaan. Hoffstedts leven werd bij den Mentor, te Londen, en de Paternelle te Parijs, voor vrij groote som verzekerd. Van dit oogenblik af, dwong Svensson hem te drinken, zoodat hij bijna nooit nuchter was; op zekeren dag zelfs deed hij allerlei verwijtingen, toen hij het voorwerp zijner speculatie in nuchteren toestand in bed vond liggen. Toen Hoffstedt hem verzekerde, dat hij van binnen brandde en niet kon opstaan om te drinken, reikte Svensson hem een flesch brandewijn over en dwong hem die in eens te ledigen. Den 31sten Aug. 1856 stierf de ongelukkige na een verschrikkelijk lijden. Daar men eenige sporen van vergiftiging meende te bespeuren werd tot eene geregtelijke lijkschouwing overgegaan en ook inderdaad arsenicum ontdekt. Svensson werd gearresteerd en doschoon hij bekende arsenicum te hebben gekocht voor de ratten, echter wegens gebrek aan bewijs van moord vrijgesproken en slechts tot eene boete veroordeeld wegens het in zijn bezit hebben van vergif, iets dat bij de wet in Zweden is verboden. Thans had hij een proces begonnen tegen de Paternelle, daar deze weigerde de som uit te betalen op grond, dat, al bestond er ook geene vergiftiging, de dood van Hoffstedt echter geen natuurlijke dood kon worden genoemd, maar door het hevige drinken van den overledene op last van Svensson was veroorzaakt. De regtbank heeft zich met dat gevoelen vereenigd en den eisch afgewezen.

DUITSCHLAND.

Men verzekert, dat de aartshertog Karl Ludwig niet tot stedehouder van Gallicie zal worden benoemd; wel dringt de regering er op aan, maar men gelooft niet, dat zij in staat zal zijn den aartshertog te overreden, om hare inzigten in dit opzigt te volgen. Aanvankelijk bestond het voornemen bij het ministerie, om de beide deelen van Gallicie tot een stedehouderschap te vereenigen, maar hiervan heeft men afgezien.

— De Keizer heeft den Russischen troonsopvolger benoemd tot chef van een regement van linie.

— Bij gelegenheid van de laatste opvoering van het nieuwe stuk van Mosenthal, getiteld: *Düveke* (het Duifje), had een voorval plaats, hetwelk in niet geringe mate de aandacht trok. Een der tooneelspelers sprak de volgende woorden uit: „Indien de Koning door duivels omringd is, die hem van het regte spoor leiden, behooren zij gebannen te worden, opdat de waarheid, de stemme des volks, tot hem kunne doordringen." Nauwelijks waren deze woorden geuit, of de toeschouwers hieven eene langdurige toejuiching aan, niettegenstaande verscheidene leden van het keizerlijk huis de voorstelling bijwoonden. Dat de beteekenis dezer bijvalsbetuigingen duidelijk werd begrepen volgt hieruit, dat de opvoering van het stuk reeds den volgenden dag werd verboden.

— Uit Hongarije luiden de berigten voortdurend verontrustend en neemt de geest van oppositie tegen de regering toe. In weerwil van het afgekondigde verbod blijven de klassicale besturen der Protestantsche kerk bijeenkomen en nemen bijna allen het besluit, om het keizerlijk patent van 1 Sept. niet aan te nemen. Bij den omvang, welken deze beweging krijgt, is het bevel aan de Hongaarsche geregtshoven toegezonden, om ongeveer 150 der aanzienlijkste Protestanten te dagvaarden en tegen hen eene instructie wegens hoogverraad, majesteitschennis en storing der openbare rust te beginnen. De luitenant-veldmaarschalk graaf Haller, die bij afwezigheid van den aartshertog Albrecht de regeringszaken in Hongarije bestuurt, is dezer dagen naar Weenen ontboden en door den Keizer ontvangen. Hij is bereids weder naar Ofen teruggekeerd en, naar men zegt, met zeer strenge instructien en de magtiging om des noods het land in staat van beleg te verklaren.

Nog voortdurend worden aanzienlijke troepenmassa's uit Tyrol, Boven-Oostenrijk en Krain naar Hongarije gezonden en men gelooft door ontwikkeling van eene groote strijdkracht de beweging te kunnen bedwingen. De gisting onder de sedert tien jaren zoo rustige Hongaren valt thans zeer

in het oog en leidt onwillekeurig tot de onderstelling, dat zij aanmoediging van buiten hebben ontvangen.

— De berigten uit Servie luiden zeer ongunstig. Niet slechts klagen de vreemde consulaire agenten over de maatregelen door vorst Milosch genomen en hebben zij aanleiding tot groote moeijelijkheden gegeven, maar ook de bevolking des lands wordt meer en meer ontevreden over zijn bestuur. Men verzekert, dat de Turksche regering reeds ernstig bedacht is om ter waarborging harer souvereiniteitsregten tusschen beide te komen, indien de toestand mogt verergeren.

— Met betrekking tot de bezuinigingen, welke in onze staathuishouding zullen ingevoerd worden, verneemt men, dat deze zich ook zullen uitstrekken tot het departement van marine. Voorloopig zal de administratie vereenvoudigd en het personeel verminderd worden. Het aanbouwen van schepen zal echter niet gestaakt worden; niet alleen zal de aanbouw van het linieschip *Kaiser* voltooid, maar ook in het voorjaar de kiel gelegd worden van een nieuw linieschip, *Oesterreich* genaamd. Ook zullen nog drie fregatten gebouwd worden, daar men hier van de stelling uitgaat, dat binnen kort onze vloot die van alle andere Italiaansche staten in sterkte en getal van schepen moet overtreffen.

— Voor een paar dagen is de baron Drake, kapt. in Pauselijke dienst, te Weenen aangekomen; hij is belast met het overbrengen der troepen aldaar aangeworven voor den Kerkelijken Staat.

— Men heeft reeds dikwijls de vraag geopperd, uit welke fondsen de Pauselijke regering de uitgaven bestrijdt, die met het oog op de te Weenen ten haren behoeve plaats hebbende wervingen aanzienlijk moeten zijn; velen gelooven, dat de Oostenrijksche regering die uitgaven voorloopig bestreden heeft. Aan den anderen kant zegt men, dat de Pauselijke regering in stilte met twee groote bankiers alhier eene leening heeft gecontracteerd.

— Men verneemt, dat de kamers van koophandel te Rostock, Lubeck en verscheidene andere steden aan de Oostzee gelegen, zijn toegetreden tot de voorstellen door den handelstand te Bremen gedaan, om bij het aanstaande congres aan te dringen op de uitbreiding van het beginsel, dat particulier eigendom op zee door de neutrale vlag wordt gedekt.

— Te Camen nabij Hamm werd voor eenige dagen een belangrijke diefstal door middel van inbraak gepleegd. De bestolene, een koopman in manufacturen, haastte zich in het officiele blad eene aankondiging te doen plaatsen van den volgenden inhoud: „Aan ieder, die zoodanige aangifte doet dat de dader of daders van den aanmerkelijken diefstal, gepleegd op 12 Dec. ten mijnen huize, in handen der justitie geraken, wordt bij dezen eene premie uitgeloofd van 10 silbergroschen (60 cts.)' '

AFRIKA.

De *Moniteur de l' Armée* bevat de navolgende beschrijving van de keizerlijke schatkamer te Mequinez, in Marokko:

„In den keizerlijken tuin verheft zich eene soort van vesting met drie goed gewapende muren in welker ruimte een hartsteenen gebouw is opgetrokken, tot hetwelk men slechts door drie zware ijzeren deuren toegang heeft. Het binnenste gedeelte is bevloerd met zwart marmer, terwijl zich aldaar eene opening bevindt, waarin de gouden en zilveren muntspeciën en staven door middel van schopjes worden uitgestort. Deze stukken vallen dus in eene uitgehouwen ruimte waar zij naderhand in afzonderlijke marmeren vakken worden verdeeld, die ieder ongeveer de waarde van een millioen piasters bevatten. Een korps van 300 negerslaven is met de bewaking dezer kostbaarheden belast, terwijl die manschappen tevens in het gebouw wonen en even als zij, die met de rangschikking der stukken zijn belast, die onderaardsche ruimten nooit mogen verlaten. Zij leven en.... sterven in dit af gezonderd verblijf van vorstelijken rijkdom. Vier malen 's jaars ontvangen zij het voor de keizerlijke schatkamer bestemde gedeelte van de zuivere opbrengst der belastingen. Wanneer de Keizer zich te Mequinez bevindt, is hij bij die ontvangst tegenwoordig. Bij afwezigheid wordt hij vervangen door drie daartoe door hem benoemde officieren van het keizerlijke huis, waartoe hij gewoonlijk personen kiest, omtrent welke hij verzekerd is dat zij niet eensgezind genoeg zijn, om het plan tot een diefstal te beramen, zonder elkander te verraden of door de bewaarders aangebragt te worden. Vroeger werden de muntspeciën en staven aldaar in aarden vaten bewaard. Nu gebeurde het eens, dat tien dezer vaten geheel met zand aangevuld werden, hetwelk de dieven met eene dunne laag goudstukken hadden overdekt. Deze diefstal werd niet terstond ontdekt, maar later aan het licht gebragt door eenen zwarten slaaf, die alles had gezien en die de daders meenden gedood te hebben. Deze van zijne wonden hersteld zijnde, maakte hunne namen bekend. De tien beschuldigden werden na een kort verhoor ter dood veroordeeld en in ieder der tien geledigde vaten, werd het hoofd van een der delinquenten geplaatst. Deze hoofden zijn daar nog aanwezig in dezelfde vaten, die nu op een marmeren voetstuk zijn geplaatst. Na den dood van keizer Muley-Ismael werd de inrigting door de zijnen opvolger veranderd en zijn de vaten door de bovengenoemde vakken vervangen. Muley-Soliman, bekend door zijne wreedheid, liet na iedere driemaandelijksche storting, alle negerslaven die bij het deponeren dier gelden werkzaam waren geweest, ter dood brengen, welke afschuwelijke gewoonte door zijn opvolger Abder-Rhaman werd afgeschaft. Daarentegen maakte hij de noodige beschikkingen, dat die slaven het gebouw nooit zouden kunnen verlaten. Zoo doende was een diefstal voor hen ten eenenmale doelloos, omdat zij, van de geheele wereld afgescheiden, van de geroofde geldswaarde niet het minste genot konden hebben. Tegenwoordig bevat de keizerlijke schatkamer eene waarde van ongeveer 500 millioen francs."

MEETINGS IN IERLAND.

In Ierland heerscht nog steeds eene levendige sijmpathie voor den Paus.

Te Waterford en Cork hebben op groote schaal *meetings* plaats gehad waarbij levendige redevoeringen ten gunste der zaak des Pausen zijn gehouden. Te Waterford werd onlangs op eene vergadering de wereldlijke stand vertegenwoordigd door den heer T. Meagher (vader van den bekenden Thomas Meagher) en door Sir Henrij Winston Barron. De bisschoppen en priesters namen een groot aandeel in de gevoerde discussiën. Zoo men zegt waren bij die gelegenheid acht duizend personen vergaderd. Te Cork waren de Bisschop en de heeren Murphij, Magaire en Hennesseij de voorvechters van den dag. Bij het einde van eene lange redevoering zeide de heer Magnire: —" Wie zal ontkennen dat de wereldlijke magt van den Paus niet noodig is voor den bloei van de Godsdienst, de goede zeden, de wetenschappen en beschaving? Rome was de bakermat der schoone kunsten." (*toejuiching*). Wie zal toestaan dat men den Paus zijne wereldlijke magt ontroove?" (*luide toejuiching*).

(*De heer Bernard Sheehan*): —" Wij zullen voor Hem vechten"! (*luid geroep van bijval*).

(*Eene stem in de gallerij*): — " Wij zullen Lord Palmerston ons plan bekend maken." (*Hoor, hoor! en herhaalde kreten van bijval*).

De heer Magnire: — Kan er eenige reden bestaan om de wereldsche magt te ontnemen aan eenen, die zulke onschatbare zegeningen over het menschdom heeft uitgestort?!

(*Verscheidene stemmen*) Neen, neen, nimmer!

Wie zijn zijne aanvallers?

(*De heer Sheehan*) — " Lord John Russell. (*Diepe zuchten en gesis.*)

(*Eene stem gilt*) Palmerston en zijn helsch gebroed!" (*algemeen gegil*).

De heer Magnire: — " de Protestanten! (*diepe zuchten en dreigend gebrom*). De Protestanten denken het Pausdom te kunnen omver werpen, ten einde dan alleen de wereld te kunnen beheerschen. (*luid gehuil, verscheidene stemmen*; *Neen, neen!!*) De katholijke Vorsten van de wereld zullen Pius IX bijstaan (*toejuichingen*); de sijmpathie van de wereld zal Pius IX omringen (*luide toejuichingen*); hunne aanmoedigende stem zal tot den Paus doordringen, ten einde Hij geen afstand doe van eene magt, welke door elk Roomsch Catholiek van de wereld als heilig wordt beschouwd" (*schreeuwende toejuichingen*).

Een andere spreker, de weleerwaarde Deken Murphij, verdedigde in eene lange redevoering de priesterlijke regering; hij eindigde aldus „Vergelijk Leo X, Paolo IV en V, Pius IV en V en Gregorius XVI met de monarchen van Engeland...de Hendriks, de Karels, de Georges (*algemeen geschreeuw*) monsters van schijnheiligheid, lage driften en zwakheid! anders niets! de lijst wordt gesloten door onze tegenwoordige genadige majesteit (*dreigend gegrom*) met welke eene nieuwe dijnastie is aangevangen, en welke een voorbeeld van deugd heeft gegeven.

(*Het luide geroep van „Neen, neen! en andere uitdrukkingen van afkeuring maken de stem van den eerwaarden spreker onverstaanbaar.*)

(*Eene stem gilt boven allen uit*). Zij heeft 2.000.000 Ieren van honger doen omkomen! (*oorverdoovend geschreeuw.*)

De spreker besloot met de hoop uittedrukken dat God Hare majesteit de genade zou verleenen om in alles regtvaardig te handelen en vooral met betrekking tot den Heiligen Paus, de vader der kerk.

Mr. John Pope Hennesseij zeide in zijne rede: Wie is oorzaak van de moeijelijkheden en gevaren door welke de Paus op het oogenblik omringd is? Met één woord zal ik u die vraag beantwoorden — Engeland! (*luid en lang gegrom*).

(*Eene stem*): — Carlisle en zijne partij! (*gegrom*).

(*Eene andere stem*) — „De Engelsche Whig-partij. (*diep gegrom*).

De Heer Hennesseij beriep zich op den uitgever van de *Quarterlij Review*, welke zegt dat Lord Palmerston en zijne satellieten de oorzaken zijn van de tegenwoordige moeijelijkheden. „Het Engelsche Gouvernement heeft niet in eenen regtzinnigen geest gehandeld. (*Van alle zijden, Hoor! hoor! en gejuich*).

Nu getrouwe burgers van Cork.! echte Catholieken!, wij zijn hier vergaderd om onze sympathie met den Heiligen Stoel te toonen, doch wij moeten meer doen dan die in woorden lucht te geven (*Hoor! hoor! en verdoovende toejuichingen*).

(*Eene stem*) „Wij zullen voor Hem vechten. (*geschreeuw*). (*Eene andere stem*) — „Wij zullen er ons goed en bloed voor opofferen. (*Vernieuwde toejuichingen*) „Onze beenderen en spieren zullen wij haar ten offer brengen!

Hierop volgt zulk een oorverdoovend geschreeuw dat de vergadering uiteengaat zonder dat verder iemand aan het woord heeft kunnen komen.

In de Carmeliter-kerk te Dublin is ook eene uitgebreide *meeting* gehouden door verschillende Godsdienstige broederschappen. Naar alle waarschijnlijkheid zullen tegen de kersdagen deze monsterachtige vergaderingen aan de order van den dag zijn.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
Februarij.	14	Ned. Ind.	Stoomschip Padang	Guijot	Batavia.
„	—	Nederlandsche	Henriette	Chevallier	Samarang.
„	—	Ned. Ind.	Joesrool Karim	Said Abdulla b. Salim b. S. Aboebakar	Ban e massing.
„	—	„ „	Bintang Banat	Kaliboo	Grissee.
„	—	Z. M.	Stoomschip Bali	Luit. t/z. J. W. J. H. van Capelle	Bandjar.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Februarij.	14	Ned. Ind.	Kaliemantan	Lie Oentat	Banjermassing.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Pruissische	Delphin	Klein	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
Hamburgsche	Arracan	Kuhlken	In lossing	„ „ „ „
Engelsche	Amelia Breillat	John Morris	Sijdneij	„ „ „ „
Amerikaansche	Norseman	Haskell	China	„ „ „ „
Hamburgsche	Herschel	Hauschild		Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„	John Herman	K. J. Dieckman	Amoij	„ „ „ „ „
Amerikaansche	Witch	Hultman	In reparatie	„ „ „ „ „
Nederlandsche	H. Vincentius à Paolo	de Groot	Nederland	„ „ „ „ „
„	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Amstel	Rademaker	„	„ „ „ „
„	Sumatra	Grivel	„	„ „ „ „
Zweedsche	Caroline	A. P. Dijberg	„	B. J. van Eck & Co.
Nederlandsche	Almelo	R. P. Tjebbes	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
Fransche	Stoomcorvet Phlegeton	Capt. de frégate, Theodore Picard	In reparatie	P. Kervel.
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.
„	Vrijhandel	W. Leverstein	Onbepaald	„ „ „ „
Nederlandsche	Galilei	T. J. H. Koch	Amsterdam	„ „ „ „
Engelsche	Saugeen	H. Versight	Oostzee	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Van Dam van Isselt	J. C. Kolm	Terug uit Zee	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Valparaiso	Kok	Macassar	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Johanna Elisabeth	Van Hiem	Macassar	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	Terug uit Zee	„ „ „ „ „ „
Engelsche	Nina	W. Lingard	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Hamburgsche	Amazone	Fock	Onbepaald	„ „ „ „
Nederlandsche	Neerlands Koningin	G. Geerling	In reparatie	E. Ten Brinck & Co.
Nederlandsche	Henriette Wilhelmine	Boek	Nederland	„ „ „ „ „
Nederland	Zehpir	N. J. de Vries	Rotterdam	Anemaat & Co.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomschip *Padang*, Mej. Bangert, Mej. van Leerdt, de heeren Koch, Buijs, den Bergers, van Boxel, Hertz. — Met het Z. M. stoomschip *Bali*, de Luit. Adjud. de Kock.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 14den Februarij 1860.

AANVOER

Van Samarang per het Ned. schip *Henriette*, gezagv. CHEVALLIER.

1 kist drills, 2 kisten en 12 balen molton dekens, 1 kist jaconets, 2 kisten roode chitzen, 1 kist shirtings, 2 kisten doeken, 13 baaltjes kurken, 262 stuks buffelhuiden, 100 stuks koehuiden, 3 kisten klokken, 5 kisten stopfleschen, 1 kist fluweel, 1 kist flanel, 2 kisten bierglazen 1 kist laken, 1 kist en 1 pakje brillen, 2 kisten spiritus, 2 kisten schilderijen, 2 kisten Jap. voorwerpen, 1 kist kleinigheden, 2 kisten gordijngoed, 1 kist man. sigaren, 25 kelders genever, 25 kisten wijn, SCHIMMELPENNINCK & Co.

Van Grissee per de Ned. Ind. schoener *Bientang Barat*, gez. KLEBOK.

830 katties inlandsch koperwerk 18 stuks inlandsche ploegijzers, SECH ACHMAT BABEKEER en SECH AWAB BAHANAN.

Van Bandjarmassing per de Ned. Ind. brik *Joesrool Karim*, gezagv. SAID ABDULLA BIN SALIM.

28,290 stuks kadjang, 26674 stuks maloekoe matten, 1000 stuks planken, 10 picols trasie, 18 stuks koehuiden, $2^{50}/_{100}$ picols was, SECH ACHMAT BAMAROOM; $7^{50}/_{100}$ picols was INTJIK MOHAMAT.

Marktprijzen.

SUIKER *f* $16^1/_4$ @ $16^1/_2$.—

KOFFIJ. *f* 35.—

RIJST (CARGA) *f* 140 @ *f* 150.—

Id. (WITTE) *f* 160 @ *f* 170.—

KOEHUIDEN ℔ picol.

ARAK ℔ legger. *f* 45.—

OLIE (KLAPPER.)

OLIE (KATJANG.)

KADJANG MATTEN. *f* 11.—

ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—

WISSELKOERS pari.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.